

Sygn. akt V CSK 47/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa B. G.

przeciwko K. C. , M. C. i P. S.A. w W.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 15 września 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powódki w ogóle kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Powódka złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 15 września 2016 r., którym Sąd Apelacyjny, po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 lutego 2016 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił powództwo o ustalenie, że bliżej określone w pozwie postanowienia umowy kredytowej, zawartej między pozwanymi w dniu 19 kwietnia 2011 r., dotyczące zabezpieczenia spłaty kredytu są nieważne i nie obciążał powódki kosztami postępowania apelacyjnego. Powołując się na podstawę określoną w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie „...rozstrzygnięcie sprawy co do istoty, stosownie do art. 398¹⁶ k.p.c. (...)”.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Twierdziła, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, sprowadzające się do rozstrzygnięcia kwestii:

- „czy w świetle dyspozycji przepisów art. 84 k.c. w zw. z art. 65 k.c., 6 k.c. i 84 Prawa Bankowego błąd wywołany przez dłużnika dotyczący czasokresu zabezpieczenia umowy kredytowej rodzi możliwość uchylenia się od skutków prawnych złożonych oświadczeń woli o ustanowieniu zabezpieczeń w sytuacji, w której wierzyciel (Bank) o błędzie poręczyciela wiedział lub z łatwością mógł błąd zauważyć?”

- „na kim spoczywa ciężar udowodnienia w świetle art. 6 k.c. - na poręczycielu czy wierzycielu, czy zawodowy obowiązek informacyjny Banku (w zakresie warunków poręczenia) wobec poręczyciela (konsumenta) został zrealizowany i jaki to ma wpływ na wady oświadczenia woli w niniejszym kontekście sytuacyjnym?”.

Poza tym „...niniejsza skarga - w świetle art. 189 k.p.c. w związku z błędnie zastosowanym art. 84 k.c. - jest oczywiście uzasadniona i jako taka winna zostać przyjęta przez Sąd Najwyższy do rozpoznania”.

Analiza wywodów zawartych w skardze kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżąca nie przytoczyła argumentów świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie wskazanych przez nią przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania.

Odnosząc się do przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., trzeba przypomnieć, że w przepisie tym chodzi o zagadnienie prawne obejmujące poważną wątpliwość prawną, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie jest potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Skarżąca nie sprostала tym wymaganiom. Przedstawione przez nią zagadnienia prawne sprowadzają się wyłącznie do postawienia pytań, które *notabene* w swej treści zawierają założenia nieznajdujące odzwierciedlenia w ustalonym stanie faktycznym sprawy. Uszło uwagi skarżącej, że w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi tylko wtedy, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i jurydycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Skarżący, powołując się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. powinien wykazać oczywistą zasadność skargi kasacyjnej przejawiającą się kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów prawa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Nie może powtarzać uzasadnienia podstaw kasacyjnych; powinien wykazać, że zasadność skargi kasacyjnej jest oczywista, a więc dostrzegalna *prima vista* oraz że każdy prawnik bez przeprowadzania wnikliwej analizy powinien dojść do wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe.

Skarżąca nie przytoczyła argumentów świadczących o tak rozumianej oczywistości. Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzą wskazane przez skarżącą przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. ani brana pod rozważę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. ze względu na trudną sytuację materialną skarżącej.

jw